

این گفتار
شرح می
دهد که
چگونه
مقالات خود
را طوری
ساختار بندی
کنید که از
کامل و
خوانا بودن
آن مطمئن
باشید. این
بر پایه
قاعده ایست
که صفحات
مشابه
(مثلا عناصر
شیمیائی)
باید دارای
ساختاری
مشابه
باشند.

عموما،
ساختار یک
مقاله باید از
قواعد زیر
پیروی کند:

1. از کل به
جز بروید،
مثلا ابتدا
هسته
موضوع را
آغاز کنید،
سپس تمام
جنبه های
اصلی آن را
گسترش
دهید، بعد
بعضی جنبه
ها را بطور
اختیاری
پرورش
دهید. به بیان
دیگر دو یا
سه تصویر
متوالی از
موضوع
ارائه دهید،
که هر یک
بر موضوع
متمرکز
است اما
با محتوای

بیشتر و
بیشتر، از
این طریق،
خواننده می
تواند هر
وقت
اطلاعات
کافی بدست
آورد. خواندن
را متوقف
کند.

2. هر زمان
امکان داشت
در هر
تصویر،
ترتیب
زمانی
وقایع را
دنبال کنید؛
مردم تکه
های اطلاعات
را در
صورتی که
به هم
مرتبط
باشند، بهتر
به خاطر می
سپارند، و
مراعات
ترتیب
زمانی به
طور فراگیر
باعث فهم
بهتر می
شود. برای
هر رویداد
خاص، «چه
کسی» چه
کاری را کی
و کجا انجام
داد را با
توضیح
درباره
رقابتهای،
شیوه ها،
منابع و نتایج
خاص آن،
شرح دهید.

3. اگر ترتیب
زمانی کافی
یا مناسب
نبود، از
ترتیب

منطقی
استفاده
کنید.
مطمئن
شوید که
تمام مراحل
به ترتیب
صحیح و
منطقی بیان
شده. برای
آزمایش
این، وانمود
کنید که نادان
هستید و در
هر مرحله
با موضوع
درگیر شوید.

4. هر بند،
باید یک
معنی اصلی
را نقل کند.
بندها را تا
جایی که
ممکن
است، توسط
راهنمای
پاراگراف
(مثلاً، به
علت این
نتیجه غیر
منتظره ...)
به هم متصل
کنید.

5. در
مقالاتی که م
وضوعشان
پیچیده یا
متنوع است،
ممکن است
اضافه کردن
یک بند یا بخش
مفید باشد.
این بند
روشهای
مختلفی که
ممکن است
موضوع شرح
داده شده،
مقایسه شده
یا مطرح
شود را
توضیح می
دهد. این

طوری می
شود موضوع
را به
روشهای
مختلفی از
جمله این
روش و آن
روش
صحیح
توضیح داد.

• برای
اطلاعات
بیشتر:

[دانشنامه‌نص](#)

[فجه بندی](#)

[دانشنامه‌نوی](#)

[رایش](#)

[صفحه](#)

[دانشنامه‌نویس](#)

[اختار مقاله](#)